

1. MÁJ - JUBILEJNÍ A TROCHU ZVLÁŠTNÍ

Letos se poprvé nemůžeme sejít na 1. máje - Svátek práce - se svými přáteli a známými na společném shromáždění. Nic nám ovšem nebrání v tom, abychom si jej důstojně připomenuli. Vzpomínkou doma nebo třeba vycházkou do Pisáreckého parku k památníku té první prvomájové manifestace v roce 1890 v Brně.

Několikrát jsme se tam sešli po „něžné (kontra)revoluci“. Na krásnou atmosféru si můžeme zavzpomínat. Položením kytičky uctít generace našich předchůdců a vzpomenout i na ty z našich současníků, kteří už s námi nejsou. Samozřejmě za dodržení všech omezení nouzového stavu, zejména individuálního charakteru vzpomínky!

Pozdravit své soudruhy můžeme i z povzdálí.

Prvomájová tradice vznikla rozhodnutím Mezinárodního kongresu dělnictva - ustavujícího kongresu II. internacionály v červenci 1889 v Paříži. Kongres se připojil k rozhodnutí amerických odborářů každoročně uctívat památku chicagských vůdců dělníků popravených po nespravedlivé soudní represi. A tak poprvé v roce 1890 a v dalších letech se vždy 1. května scházejí ti, kteří žijí z výsledků každodenní poctivé práce rukou i hlavy, pokud o ni v podmínkách kapitalistického uspořádání poměrů ve společnosti nepřicházejí a pak ji často marně hledají.

Jan Neruda v Národních listech 4. května 1890 napsal, že kdo tento 1. máj prožil, svého života na něj nezapomene. Dožili jsme se dosud nejpamätnějšího dne 1. května lidských dějin.

I o Brně platila Nerudova slova, že to byl postup mohutný, neodolatelný, jako když se hrnou vlny oceánu. Kdo přihlížel, poznal, co síla elementární znamená. Policejní a vojenské hlídky a oddíly registrovaly na 40 tisíc manifestujících.

Požadavky na 8hodinovou pracovní dobu a na spravedlivou odměnu na ní tehdy vyslovené jsou

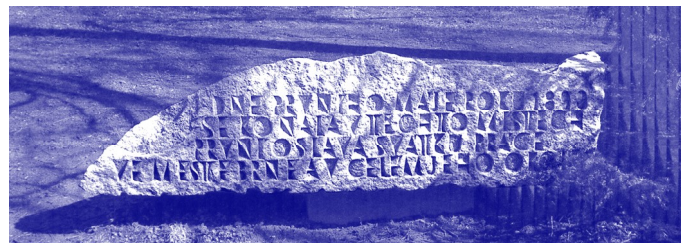

Vzpomínka na 1. máj v Pisárkách.

(Text jk + kj + ar, foto archiv redakce)

v době globálního kapitalismu víc než aktuální. Stačí slyšet diskuse, že není žádoucí růst mezd a platů v těch či oněch odvětvích a důchodů.

Připomeňme si slavný fejeton neméně slavného Jana Nerudy. Nadčasový a i dnes v mnohém inspirativní (zde pouze úryvek, na webu MěV KSČM jej zveřejníme v plném rozsahu).

Jan Neruda - 1. máj 1890

„Byl První máj...“

Račte odpustit, že začínám také já tou naší poeticky sice líbeznou, přece však jen až přespříliš otřepávanou frází! Když to ale věru tentokrát jinak nejde! ... Ano: Byl První máj 1890! A kdo jej co muž dozrálý, myslivý prožil, do dnů svého života na něj nezapomene! ... Věřu, kdož jsme se ho dočkali, že jsme dožili se nejpamätnějšího 1. května lidských dějin. Ba, snad že nejpamätnějšího dne těch lidských dějin vůbec!

Klidným, železným krokem přirazily 1. května 1890 bataljóny dělnické, přčetné, nepřehledné, a vřadily se do lidského šiku, aby již provždy stejným postupem šly s námi ostatními za vznešenými lidskými cíli, stejně oprávnění, stejně obtíženi, stejně blažení. ...

Byl to postup mohutný, neodolatelný, jako když se hrnou vlny okeánu. Kdo přihlížel, porozuměl, co „síla elementární“ znamená! I když přenesena na věc duševní, mravní! ...

Zvláštní – ba prazvláštní den!

Byl první květen roku 1890!